

Sygn. akt VIII Gz 393/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (spr.)

SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2017 roku, sygn. akt X GNc 1714/16 w przedmiocie oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie na zasadzie art. 359 § 2 k.p.c. uchylił w całości postanowienie tegoż Sądu z dnia 21 marca 2017 roku o nadaniu nakazowi zapłaty z dnia 16 stycznia 2017 roku klauzuli wykonalności (pkt 1) i oddalił wniosek wierzyciela A. G. z dnia 17 marca 2017 roku o nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności (pkt 2).

W uzasadnieniu Sąd wyjaśnił, że odpis wydanego w niniejszej sprawie w dniu 16 stycznia 2017 roku nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z powództwa A. G. przeciwko M. S. wraz z odpisem pozwu i załączników został przesłany pozwanej na adres wskazany w pozwie - ul. (...), (...)-(...) P.. Przesyłka powróciła po dwukrotnej awizacji jako niepodjęta w terminie. Na tej podstawie stwierdzono prawomocność nakazu zapłaty, nadano klauzulę wykonalności i przesłano powodowi tytuł wykonawczy.

Następnie dłużniczka domagając się uchylecia klauzuli wykonalności podniosła, iż nie nastąpiło uprawomocnienie się nakazu zapłaty, gdyż korespondencję skierowano pod nieaktualny adres, przedkładając zaświadczenie o wymeldowaniu oraz wskazując numer księgi wieczystej nieruchomości, z której wynika zbycie nieruchomości przed dniem doręczenia przesyłki.

W świetle powyższego, przywołując art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd uznał, że skoro nakaz zapłaty nie jest prawomocny ani natychmiast wykonalny, wniosek wierzyciela o nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności, podlegał oddaleniu.

Zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku z dnia 17 marca 2017 roku o nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności wniósł powód. Nie zgadzając się z zaskarżonym orzeczeniem powód zaznaczył, że składając powództwo dopełnił wszelkich starań w ustaleniu adresu zameldowania bądź adresu korespondencji pozwanej, a za najważniejszy dowód w tym względzie uznał dokument wygenerowany elektronicznie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, w którym nadal jako adres głównego miejsca wykonywania działalności widnieje wskazany w pozwie adres przy ul. (...) w P..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej. W myśl przepisu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułami egzekucyjnymi są m.in. orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem.

Podstawą nadania nakazowi zapłaty wydanemu w niniejszej sprawie klauzuli wykonalności winno być uprzednie ustalenie, że nakaz stał się prawomocny.

Orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia (art. art. 363 § 1). Stronie pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym co do zasady służył środek zaskarżenia w postaci sprzeciwu, który wnosi się do sądu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu. Uprawomocnienie się nakazu uzależnione jest więc od skuteczności doręczenia jego odpisu.

W okolicznościach niniejszej sprawy, wbrew zarzutom powoda nie można przyjąć, że w istocie doszło do uprawomocnienia nakazu zapłaty z uwagi na jego prawidłowe doręczenie.

Mając na uwadze zaprezentowaną z zażaleniu argumentację zaznaczenia wymaga, że dla oceny prawidłowości doręczenia nakazu zapłaty ważkie znaczenie ma fakt, że pozew w sprawie został wniesiony w lipcu 2016 roku., a zatem zastosowania nie znajduje przepis art. 133 § 2a k.p.c. w brzmieniu nadanym art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz.1311). Zgodnie z tym przepisem pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)), doręcza się na adres udostępniany w rejestrze albo (...), chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...). Nie ulega wprawdzie wątpliwości, że adresem udostępnionym w (...) pozwanej, określonym jako adres dla doręczeń, był i jest adres przy ul. (...) w P., niemniej jak zaznaczono powyżej, omawiany przepis nie w może znaleźć zastosowania w sprawie wobec wniesienia pozwu przed dniem jego wejścia w życie, tym samym niemożliwe jest przejście prawidłowego i skutecznie dokonanego doręczenia pod tym właśnie adresem.

W myśl zatem ogólnych regulacji zawartych w kodeksie postępowania cywilnego pismo sądowe winno być doręczone stronie, będącej osobą fizyczną, w miejscu zamieszkania (art. 133 k.p.c.). Ponadto doręczenie zastępcze dokonane w trybie art. 139 § 1 k.p.c. – a takie miało miejsce przy doręczeniu pozwanej odpisu nakazu zapłaty - jest skuteczne, gdy miejsce zamieszkania adresata nie budzi wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 22 marca 1995 r., II CRN 4/95). Podstawowym warunkiem skuteczności doręczenia, o którym mowa w art. 139 § 1 k.p.c., jest zatem prawidłowy adres osoby, do której pismo sądowe jest adresowane. Przepis ten zakłada, że adresat mieszka pod wskazanym adresem, a jedynie zachodzi niemożność doręczenia mu pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających. (...) w rozumieniu art. 139 § 1 k.p.c. jest zaś lokal w miejscowości, o jakiej mowa w art. 25-28 k.c., w którym adresat przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Skoro z bezspornych okoliczności ustalonych w rozpoznawanej sprawie wynika, że pozwana w dniu doręczenia przesyłki sądowej zawierającej odpis nakazu zapłaty nie mieszkała przy ul. (...) w P., to niezależnie od tego, czy

adres zamieszkania był tożsamy z miejscem prowadzonej działalności, doręczenie odpisu nakazu zapłaty nie było prawidłowe. Nakaz ten nie stał się zatem prawomocny. W konsekwencji nie istniały przesłanki do nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

Sygn. akt VIII Gz 393/17

ZARZĄDZENIA:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)